

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2268/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.II.20.407/2025/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Szepesházi Péter ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria Pfv.II.20.407/2025/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó – az alapügy felperese – mint adós és zálogkötelezett, és néhai férje mint adóstárs 2008. október 7-én devizában nyilvántartott és közjegyzői okiratba foglalt lakáskölcsönszerződést kötött az alperesi jogelőd jelzálogbankkal (a továbbiakban: hitelező). A hitelező a kölcsönszerződést 2014. június 12-én az adósok súlyos szerződésszegésére hivatkozással azonnali hatállyal felmondta, majd később a szerződés alapján fennálló követelést az alapügy alperesére engedményezte. 2015. április 29-én a hitelező elkészítette a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (DH2 tv.) szerinti elszámolást, amelyben tájékoztatta az indítványozót a tisztességtelenül felszámított összegről.

- [4] Az alapügy alperesének kérelmére eljáró közjegyző 2019. május 19-én végrehajtási záradékot bocsátott ki, amely alapján az indítványozóval és néhai férjével szemben végrehajtási eljárás indult.
- [5] Az indítványozó keresettel fordult a bírósághoz, és annak megállapítását kérte, hogy a folyamatban lévő végrehajtási eljárásban nem áll fenn az alperes végrehajtási joga, mert a végrehajtási záradékkal ellátott közokirat nem tartalmazza a követelés összegét. Hivatkozott arra is, hogy a felmondás jogellenes volt, mert annak időpontjában nem volt hátraléka, 2014. május 5-ig a kölcsönszerződést szerződésszerűen teljesítette.
- [6] A Kecskeméti Járásbíróság 2.P.21.466/2019/3. számú ítéletével a keresetet elutasította, azonban a Kecskeméti Törvényszék 1.Pf.21.854/2019/5. számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Az eljárás során az indítványozó néhai férje elhunyt, akinek a jogutódja az indítványozó lett.
- [7] A megismételt eljárásban a Kecskeméti Járásbíróság 2.P.20.303/2021/40. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény – indítványozó által hivatkozott – 23/C. §-ára alapítva a végrehajtási záradék törlése iránti kereset terjeszhető elő, nem megállapítási kereset. Nem találta megalapozottnak azt a felperesi állítást sem, hogy a végrehajtási záradékkal ellátott közokirat ne tartalmazzon a követelés összegét, a felek által teljesítendő szolgáltatást és ellenszolgáltatást. A bíróság igazságügyi könyvszakértőt rendelt ki azon szakkérdés eldöntésére, hogy a felmondás időpontjában az indítványozónak fizetési hátraléka állt-e fenn. Az elkészült szakvélemény alapján megállapította, hogy az alperes által készített elszámolás az indítványozó törlesztéséről jogszerű, fizetési hátralék az indítványozó tekintetében fennállt, míg az indítványozó által készített kimutatás nem helytálló, mert az árfolyamkülönbségből adódó túlfizetést kétszeresen vonta le a mindenkor fennálló tartozásból. Megjegyezte a bíróság, hogy az indítványozó nem értett egyet a szakvéleményben foglalt megállapításokkal, azonban azokat érdemben nem tudta vitássá tenni.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az indítványozó fellebbezést nyújtott be. A Kecskeméti Törvényszék 1.Pf.20.749/2022/18. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, megállapítva, hogy az elsőfokú bíróság a törvényszék hatályon kívül helyező végzésében foglaltak figyelembevételével a bizonyítási eljárást lefolytatta, és annak eredményeként megalapozott döntést hozott.
- [9] Az indítványozó kérte a szakértői vélemény kiegészítését a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződések felmondása jogszerűségének megítéléséről szóló 4/2021. Polgári

jogegységi határozatban (a továbbiakban: 4/2021. PJE határozat) foglaltak szerinti elszámolás érdekében. Ezt a törvényszék elrendelte, figyelemmel arra is, hogy a DH2 tv. szerint érvénytelennek minősülő kikötések alapján az indítványozónak – mint adósnak – nem keletkezhet fizetési kötelezettsége. Az igazságügyi szakértő véleményében foglaltakat – miszerint az indítványozónak 3 700,04 svájci frank lejárt tartozása állt fenn – a törvényszék elfogadta. Megállapította, hogy a tisztességtelenül felszámított összeg elszámolását követően is mintegy 7 havi törlesztőrészlet-fizetési kötelezettség teljesítésével maradt el az indítványozó a szerződés felmondását megelőzően. Mivel a felmondás még a DH2 tv. szerinti, 2015. április 29-én kelt elszámolás előtt történt, ezért a felmondás időpontjáig, 2014. június 12-ig a 4/2021. PJE határozatban foglaltak szerint mutatták ki az indítványozó hátralékát, a DH2 tv. 5. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően. Az indítványozó ezen tartozása a súlyos szerződésszegést és a szerződés jogszerű felmondását megalapozhatta.

- [10] A jogerős ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet – és ahhoz csatolva felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet – terjesztett elő, azonban a Kúria Pfv.II.20.608/2023/2. számú végzésével a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet visszautasította.
- [11] A Kúria végzésével szemben az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amely alapján eljárva az Alkotmánybíróság 3002/2025. (I. 21.) AB határozattal megállapította, hogy a Kúria végzése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisítette. Az Alkotmánybíróság kifejezetten és általános jelleggel azt a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK véleményben megjelenő, és a Kúria által is átvett jogértelmezést minősítette alaptörvény-ellenessé, amely szerint a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben a jogegységi határozattól jogkérdésben való eltérésre hivatkozás nem tesz eleget a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény „Kúria közzétett határozatától” való eltérés kritériumának.
- [12] Az Alkotmánybíróság határozatát követően a Kúria a felülvizsgálatot érdemben lefolytatta, és Pfv.II.20.407/2025/7. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Rámutatott, hogy a felülvizsgálati kérelem alapján kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az alperes felmondása jogszerű volt-e az indítványozó jelentős fizetési hátralékára hivatkozással. Utalt arra, hogy a 4/2021. PJE határozat értelmében a DH2 tv. szerinti elszámolás önmagában nem alkalmas a kölcsönszerződés felmondásához fűződő joghatások kiküszöbölésére. A fizetési késedelemre alapított felmondás jogszerűségének megítélése során azt kellett vizsgálni, hogy az indítványozónak keletkezett-e lejárt tartozása, tehát késedelembe esett-e, és a késedelem – a mértékére, illetve a hátralék összegére figyelemmel – olyan

érdeksérelmet okozott-e a hitelezőnek, olyan súlyos szerződésszegésnek tekinthető-e, amely meglapozhatja a szerződés azonnali hatályú felmondását.

- [13] A Kúria kiemelte, hogy a másodfokú bíróság a 4/2021. PJE határozat szerinti módszertannak megfelelően rendelkezett az elsőfokú eljárásban beszerzett szakértői vélemény kiegészítéséről, utasítva a szakértőt annak meghatározására, hogy a DH2 tv. szerinti tisztességtelen összeg időarányos elszámolásával a kölcsönszerződés felmondásakor az indítványozónak volt-e hátralékos tartozása vagy túlfizetése, az milyen mértékű volt, továbbá a felmondással egy összegben lejárttá tett tartozásnak mi volt a pontos mértéke. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel megállapította, hogy a kiegészítő szakvélemény nem minősül hiányosnak, aggályosnak, ellentmondásosnak, mert a szakértő a kiegészítő szakértői véleményében ezeket a feltett kérdéseket megválaszolta.
- [14] 2.2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát, melyet – a hiánypótlásra történő felhívást követően – kiegészített. Álláspontja szerint a Kúria ítélete sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogát, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát – illetve annak részelemét, az önkényes mérlegelés tilalmát –, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát.
- [15] Alapjogi sérelmét arra vezette vissza, hogy a bírósági döntések aggályos, ellentmondásos szakértői véleményeken alapulnak. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárásban beszerzett szakértői vélemény aggályos, hiányos voltára tekintettel indítványozta annak kiegészítését, ugyanakkor a másodfokú bíróság által elfogadott kiegészítő szakértői vélemény nem fogalmazott meg érdemi eltérést a korábbi szakértői véleményhez képest. Nézete szerint a másodfokú bíróság jogszabálysértően, önkényes mérlegelés eredményeként fogadta el a kiegészítő szakértői véleményt, és mindezt a Kúria sem orvosolta. Meglátása szerint a Kúria azzal, hogy a felülvizsgálati kérelemben felhozott kifogásokat figyelmen kívül hagyta, a szakvéleményeket érdemben nem vizsgálta, és ezeknek nem adta indokát, iratellenes döntést hozott, és az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz, valamint jogorvoslathoz való jogának sérelmét idézte elő. A tulajdonhoz való joga sérelmét abban látja az indítványozó, hogy pervesztessége befolyásolta a kölcsönszerződésből fakadó fizetési kötelezettségét, beleértve a perköltség-teljesítési kötelezettséget.

- [16] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [17] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [18] Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik és érintettsége fennáll, mivel a bírósági eljárásban felperes volt, és saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt megtartotta. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, és a jogi képviselője a meghatalmazását csatolta.
- [19] 3.2. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményének részben felel meg. A panasz megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §-át), a támadott bírói döntést (a Kúria Pfv.II.20.407/2025/7. számú ítéletét), kifejezett kérelmet tartalmaz a bírósági döntés megsemmisítésére, megjelöli az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit], azonban nem minden hivatkozott Alaptörvény-rendekezéssel kapcsolatban tartalmaz a bírói döntés alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést.
- [20] A határozott kérelem követelménye magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [21] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány – bár szó szerint idézett alkotmánybírósági határozatokat – az Alaptörvény XIII. cikkére, valamint a XXVIII. cikk

(7) bekezdésére vonatkozóan önálló alapjogi indokolást nem tartalmaz, az indítvány ténylegesen csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben tartalmaz értékelhető alkotmányjogi indokolást.

- [22] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [23] Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {3291/2022. (VI. 10.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [24] Az alkotmányjogi panasz lényege szerint az indítványozó azt sérelmezte, hogy a kiegészített szakértői véleményt a Kúria a perben bizonyítékként figyelembe vette, azzal kapcsolatban eljárásjogi akadályt nem állapított meg, amit összességében az önkényes mérlegelés tilalmába ütközőnek vélt.
- [25] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszban ugyan megjelölte az Alaptörvény sérülni vélt cikkét [XXVIII. cikk (1) bekezdését], és alkotmánybírósági határozatokból is idézett, tartalmilag azonban valamennyi okfejtése a számára kedvezőtlen szakértői vélemények és a Kúria ítéletének kritizálására, a bíróság jogértelmezésének cáfolatára irányult, és lényegében a peres eljárásban felhozott érveit ismételte meg. Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét alapvetően olyan vélt

törvényértések miatt állítja, melyek nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényességi kérdések, és mint ilyenek, az általános hatáskörű bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységének részét képezi, továbbá megállapítható, hogy jelen ügyben a Kúria részletesen megindokolt döntését meg is hozta (lásd: Kúria ítélete, Indokolás [26]-[28]).

- [26] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy gyakorlata szerint nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó bizonyítékértékelési, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [27] Az Alkotmánybíróság jelen esetben is hangsúlyozza, hogy „[ö]nmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok jogi álláspontját, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől” (lásd: 3332/2022.(VII. 22.) AB végzés, Indokolás [34]).
- [28] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz olyan indokot, amely alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, s így a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [29] 5. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2026. április 28.

Dr. Juhász Miklós s.k.
tanácsvezető alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s.k.
alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s.k.
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s.k.
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s.k.
alkotmánybíró